

[Agnete Laustsen]

selv frit kan aftale sig frem, dog med den udtrykkelige og meget væsentlige undtagelse, at bestemmelserne om regulering af lejen og bestemmelserne om opsigelse og ophævelse ikke kan fraviges til skade for lejeren.

Lejefastsættelsen har naturligt nok vakt mange følelser, og vi må under udvalgsbehandlingen have fuld klarhed over, hvordan lejerne – de er også i denne sammenhæng den svage part – stilles såvel for så vidt angår eksisterende lejemål som fremtidige lejemål.

Boligministeren har ved gentagne lejligheder henvist til den sikkerhed, der ligger i, at lejen – eventuelt ved boligrettens mellemkomst – aldrig kan komme til at overstige det lejedes værdi. Problemet, som også hr. Svend Andersen var inde på, er imidlertid, hvordan denne værdi fastsættes, og hvordan boligretterne rundt omkring i landet finder frem til sammenlignelige facts om kvalitet, beliggenhed osv., som nævnt i lovforslagets § 28. Det vil vi fra konservativ side gerne have flere oplysninger om, så det sikres, at et enkelt eller et par nyindgåede lejemål eller tilbud fra andre ikke påvirker en rimelig lejefastsættelse især for mindre erhvervsdrivende. Vi er i denne forbindelse glade for, at krav om lejeforhøjelse tidligst kan få virkning tre år efter den senest indtrådte. Nu er fristen to år, så det er da et fremskridt.

Må jeg afslutningsvis sige, at vi deler de bemærkninger, boligministeren har givet udtryk for i sin fremsættelsestale, nemlig at grundlaget for debat og diskussion om modernisering og forenkling af lejelovsområdet nu er til stede og kan omsættes i praktisk lovgivningsarbejde. Vi støtter på dette grundlag fra konservativ side lovforslagene.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg har to spørgsmål til fru Agnete Laustsen, som jeg synes det er vigtigt lige at få opklaret.

For det første siger fru Agnete Laustsen, at dette forslag til lov om lejeboliger, som regeringen har fremsat, bygger på det, de to organisationer nåede frem til. Jeg vil godt have fru Agnete Laustsen til at bekræfte, at når man ser på de vigtige ting, ser man, at forslaget bryder grundlæggende med det princip, som var aftalt, nemlig en ensartet lejelovgiv-

ning. Det er blot for, at vi forstår tingene rigtigt. Det lovforslag, ministeren har fremsat, bygger på to regelsæt, hvor det, der var aftalt, var en ensartet lejelovgivning. Og så har man medtaget det dårlige, der var i forliget, nemlig småhuskapitlet. Det er så en anden sag.

Jeg vil godt bede om, at vi diskuterer på et korrekt grundlag, og det er, at det her lovforslag bygger på et helt andet grundprincip end det, der var aftalt.

Så har jeg et andet spørgsmål. Fru Agnete Laustsen oplyste, at 75.000 lejere skulle blive ramt af småhuskapitlet. Jeg synes, det er beklageligt, at fru Agnete Laustsen bliver ved med at bruge et tal, som vi alle – jeg tør påstå også fru Agnete Laustsen selv – ved er forkert. Det rigtige tal for det samlede antal lejligheder i småhuse her i landet er 153.000. Heraf er de 128.000 i de regulerede kommuner, og det er dem, der vil miste den omkostningsbestemte husleje og dermed få dårligere vedligeholdelse og ubegrundede huslejestigninger. Jeg synes, det ganske elementært er for dårligt, at en boligpolitisk ordfører kan stå her og viderebringe faktuelte forkerte oplysninger, når hun ved, at det ikke er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Da man læste lovforslaget om erhvervslejemål, kunne man godt have den bange anelse, at bestemmelsen om, at der skal afsættes 500 mill. kr. til undersøgelser og til at lave kontraktudkast, var sat ind for eventuelt at tilfredsstille de Konservative. Men så sagde jeg til mig selv: det kan ikke være rigtigt, for det svarer i hvert fald ikke til de kraftige udtalelser, som kom for et stykke tid siden netop fra Det Konservative Folkeparti.

Derfor vil jeg godt spørge fru Agnete Laustsen, om Det Konservative Folkeparti mener, at de ting, man i sin tid gjorde opmærksom på var en stor fejl og var en stor brist for erhvervslejerne, den manglende beskyttelse over for de store lejeforhøjelser, de blev udsat for, er man kommet på plads med, er man blevet tilgodeset med ved dette forslag. De bange anelser, man havde dengang, må da stadig væk være til stede. Det er jo stadig væk et spørgsmål om aftalefrihed, og her er det den stærkeste, der får ret. Selv om man har forskellige udkast at kunne fore-